

Evότητα 11

Συγγενικές σχέσεις

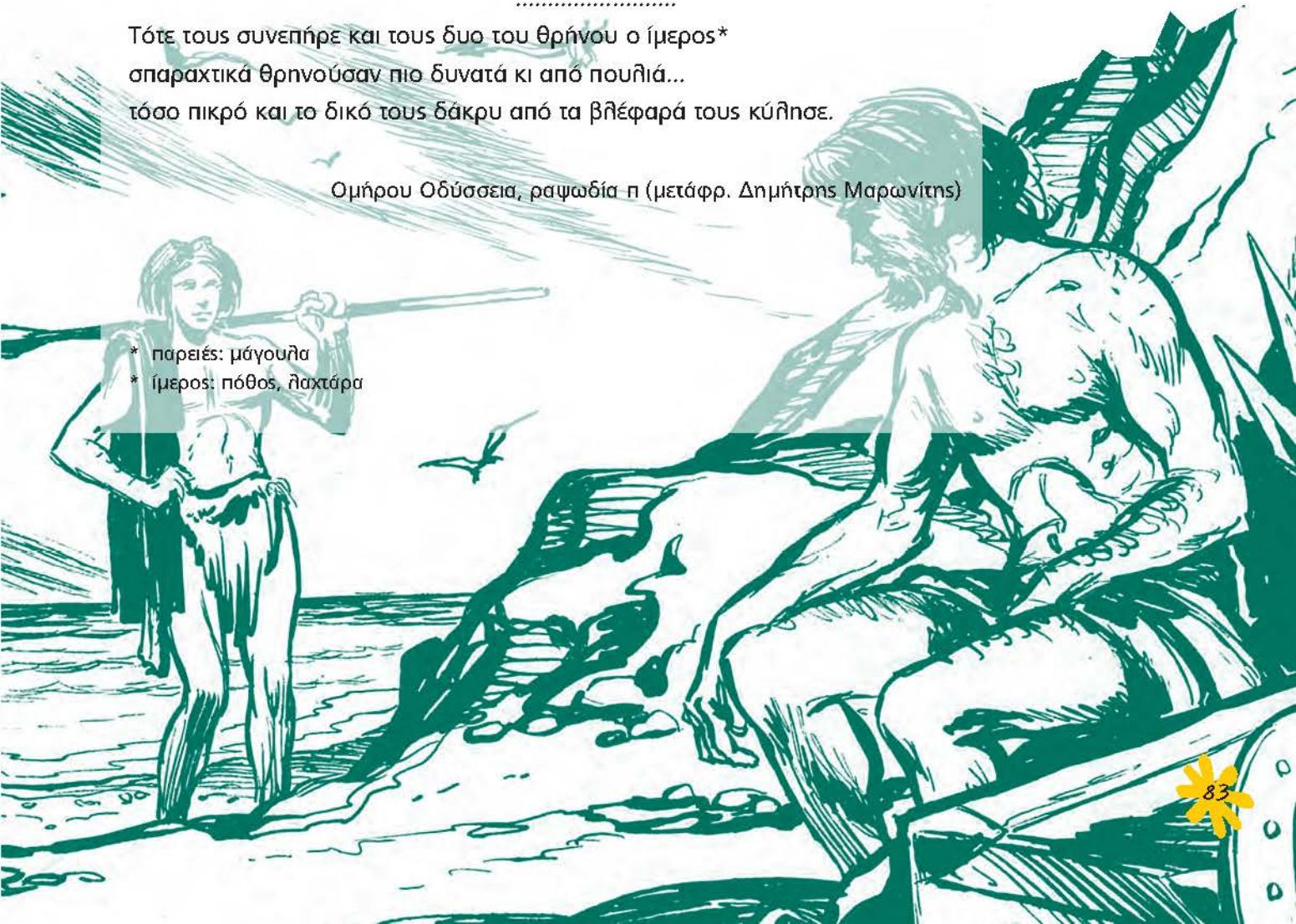
Συνάντηση Τηλέμαχου - Οδυσσέα

«Αθλιώτικος φαντάζεις τώρα, ξένε, παρότι πριν
ανίσως είσαι ένας θεός απ' όσους τον απέραντο ουρανό κρατούν,
σπλαχνίσου μας...»

Πήρε το λόγο τότε κι αποκρίθηκε βασανισμένος ο Οδυσσέας:
«Όχι, θεός δεν είμαι· πώς με φαντάστικες αθάνατο;
Είμαι ο πατέρας ο δικός σου· που εσύ για χάρη του στενάζεις
και πολλά υποφέρεις...»
Μιλώντας φίλησε τον γιο του κι άφησε να κυλήσουν από τις παρειές*

Ομήρου Οδύσσεια, ραψωδία ι (μετάφρ. Δημήτρης Μαρωνίτης)

* παρειές: μάγουλα
* ίμερος: πόθος, πλακάρα

Με τι θα ασχοληθούμε:

- Πώς περιγράφουμε ένα πρόσωπο
- Πώς λειτουργεί η γενική πτώση

Όρες με τη μητέρα μου

Η μαμά μου ήταν πάντα ξεχωριστή. Με τον μπαμπά παντρεύτηκαν από έρωτα στο άψε σβήσε. Και οι ευχές που τους έδωσε ο παπάς όταν τους πάντρεψε πραγματοποιήθηκαν. Απόχτησαν «καρπόν κοιλίας», δηλαδή εμένα και τον αδερφό μου.

Η μαμά δεν είχε περάσει τα σαράντα. Τα μάτια της σκούρα γαλάζια, έμοιαζαν με τα μπ με λησμόνει* που φυτρώνουν την άνοιξη. Φαινόταν κοριτσάκι όταν την έβλεπες από πίσω, με την κομψή κορμοστασία της και την ξανθιά κοτσίδα στην πλάτη. Το πιο όμορφο πάνω της όμως ήταν οι κινήσεις των χεριών της, και ό,τι έκανε το έκανε με χάρη.

Δεν ήξερα καμιά γυναίκα στο νησί να φοράει λουλούδια στα μαλλιά. Λάτρευε τις γαρδένιες, είχαμε τρεις γλάστρες στην αυλή. Τις φρόντιζε σαν να ήταν παιδιά της κι όταν άνθιζαν έπλεκε τα λουλούδια τους μαζί με την κοτσίδα της. Άλλες φορές πάλι τις περνούσε σε κλωστή κι έφτιαχνε βραχιόλια. Σε κάθε κίνηση των χεριών της οι γαρδένιες μοσχοβιλούσαν. Από τότε μαμά και γαρδένια είναι ένα στο μυαλό μου.

Κάθε απόγευμα μετά τη δουλειά, χειμώνα καλοκαίρι, φορούσε αθλητική φόρμα και παπούτσια και χανόταν. Παραλία παραλία, έφτανε ως το ακρωτήρι με τον φάρο, που τον δέρνουν τα κύματα. Καθόταν στον αγαπημένο της βράχο. Γύριζε πάντα με τα χέρια γεμάτα. Βότσαλα με παράξενα χρώματα, που η θάλασσα τους έδινε πότε το σχήμα ενός πουλιού ή τη μορφή μιας γυναίκας, και ξύλια ξεβρασμένα στην άμμο, αργασμένα* από το κύμα και την αρμύρα. Με λίγες «καλλιτεχνικές επεμβάσεις», όπως έβλεγε η ίδια, έφτιαχνε αριστουργήματα που στόλιζαν τον κήπο και την αυλή μας.

Μικρή πήγαινα κι εγώ μαζί της. Μου άρεσε να τσαλαβούστα ρινη παραλία, να σκαρφαλώνω στα βράχια και να βρίσκω καβούρια και κοκύλια. Κι όλο κοίταζα πότε θα βγει η γοργόνα. Η μαμά δε βαριόταν να μου λέει και να μου ξαναλέει παραμύθια. Από εκείνη έμαθα να διαβάζω λογοτεχνικά βιβλία. Το βράδυ αράζαμε κάτω από τη λεύκα τα καλοκαίρια ή δίπλα στο τζάκι των χειμώνα, μ' ένα βιβλίο στο χέρι. Τα παράγγελνε τη ίδια στο βιβλιοπωλείο της πλατείας κι όσα έκρινε ότι μ' ενδιέφεραν τα έδινε και σε μένα να τα διαβάσω.

Λίτσα Ψαραύτη, Όνειρα από μετάθη, εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2002 (διασκευή)

* μη με λησμόνει: φυτό με γαλάζια και λευκά άνθη

* αργασμένα: σκαλισμένα, «φαγωμένα»

(αφίσα για τη γιορτή της μητέρας)

1. «Η μαμά μου ήταν ξεχωριστή»: πώς φαίνεται αυτό από το κείμενο;

2. Πώς αισθάνεται για τη μητέρα της η συγγραφέας; Ποιες φράσεις του κειμένου φανερώνουν τα αισθήματά της;

3. Στο κείμενο η συγγραφέας περιγράφει τη μπτέρα της. Βάλτε τους τίτλους των παραγράφων στη σωστή σειρά.

- ... Εξωτερική περιγραφή
- ... Χειροτεχνήματα με υλικά της θάλασσας
- ... Η αγάπη για τα λουπούδια
- ... Οι ώρες μου με τη μπτέρα
- ... Πρόθιογος - γενικός χαρακτηρισμός

Βλέπουμε ποιόν ότι στην περιγραφή ενός ανθρώπου ακολουθούμε συνήθως μια συγκεκριμένη πορεία. Να ποια είναι τα βασικά της μέρη:

- ➡ δίνουμε έναν γενικό χαρακτηρισμό του προσώπου και μιλάμε για τη σχέση μας μαζί του
- ➡ περιγράφουμε την εξωτερική του εμφάνιση
 - πρώτα τη γενική εντύπωση που δίνει
 - μετά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του
- ➡ περιγράφουμε τον χαρακτήρα και τη συμπεριφορά του
 - μιλώντας για τα προτερήματα και τα ελαττώματά του
 - αναφέροντας χαρακτηριστικά επεισόδια
- ➡ κλείνουμε με μια γενική κρίση για το πρόσωπο που περιγράψαμε
- ➡ σε όλη τη διάρκεια της περιγραφής μπορούμε να αναφέρουμε τις σκέψεις και τα συναισθήματά μας

Η μαμά δε βαριόταν να μου πέει παραμύθια.
Τα παράγγελνε πάντα στο βιβλιοπωλείο της πλατείας.

Στις φράσεις αυτές παρατηρούμε ότι η γενική πτώση μπορεί να χρησιμοποιηθεί κυρίως με δυο τρόπους:

στην πρώτη περίπτωση συμπληρώνει το νόημα του ρήματος και είναι δεύτερο (έμμεσο) αντικείμενο (βλέπε ενότητα Ατυχήματα): μου πέει παραμύθια πέει σε μένα παραμύθια

στη δεύτερη περίπτωση η γενική συμπληρώνει το νόημα ενός ουσιαστικού: το βιβλιοπωλείο της πλατείας η γενική δείχνει πού βρίσκεται το βιβλιοπωλείο

4. Από τις παρακάτω γενικές ξεχωρίστε ποιες συμπληρώνουν ένα ρήμα και ποιες ένα ουσιαστικό:

- η μορφή μιας γυναίκας
- μου άρεσε να τσαλαβουτάω στην παραλία
- η κοτσίδα της μπτέρας
- οι ευχές που τους έδωσε ο παπάς
- το σχήμα ενός πουλιού
- η θάλασσα τους έδινε ένα σχήμα

Όταν η γενική συνοδεύει ουσιαστικό, μπορεί να δημιύνει:

σε ποιον ανήκει κάτι	το σπίτι του Άρη
τον τόπο	η μάχη της Κρήτης
τον χρόνο	η τέχνη της αρχαιότητας
μια ιδιότητα, ένα χαρακτηριστικό	σοκολάτα πολυτελείας
την αιτία	η χαρά της επιστροφής
το περιεχόμενο	σαλάτα λαχανικών
τη μέτρηση χώρου/χρόνου	απόσταση εκατό μέτρων
τον σκοπό	κουταλάκι του γλυκού
ένα σύνολο που διαιρείται	τα αγόρια της τάξης

6. Ένας νέος συμμαθητής ή μια νέα συμμαθήτριά σας σας έχει καλέσει να περάσετε μαζί λίγες μέρες από τις καλοκαιρινές διακοπές στο εξοχικό σπίτι του/της. Για να πείσετε τους γονείς σας, χρειάζεται να περιγράψετε τον φίλο ή τη φίλη σας, τονίζοντας ιδιαίτερα τα προτερήματα του χαρακτήρα του/της. Μπορείτε ακόμα να αναφέρετε χαρακτηριστικά περιστατικά που φανερώνουν την ξεχωριστή σχέση που σας ενώνει. Στην περιγραφή θα σας βοηθήσουν οι παρακάτω ιδέες:

